

עפ"ג 48430/10/22 - ראדי אבו עסב (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 48430-10-22 אבו עסב(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 2021\592614

בפני כבוד השופטים אלי אברבנאל, חיה זנדברג ומיכל שרביט
המערער
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

פסק-דין

1. לפנינו ערעור על גזר דין שניתן בבית משפט השלום בירושלים (כבוד סגן הנשיא, השופט ירון מינטקביץ) מיום 22.9.22 בת"פ 3991-11-21.

2. המערער הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של סחר בסמים, החזקת סמים, שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטרי. ואלו עובדות הכרעת הדין כפי שהובאו בגזר הדין:

"על פי האישום השני, פעמים ספורות במועדים לא ידועים בשנים האחרונות, מכר הנאשם לאדם אחר כמויות קטנות של הירואין בעבור 100 ₪ למנת סם. על פי האישום השלישי, ביום 18.10.21 בסמוך לשעה 22:50 החזיק הנאשם 59 גרם הירואין בתוך שקית פיתות. שוטרים אשר עקבו אחרי הנאשם תפסו אותו ברחבת שער שכם והנאשם השליך את שקית הפיתות למרחק קצר, על מנת למנוע מהשוטרים למצוא את הסם. כאשר מצאו השוטרים את הסם, הנאשם השתולל וניסה להגיע אל השקים, וצעק אל השוטרים, במטרה להפריע להם".

המערער זוכה מעבירה נוספת שיוחסה לו באישום הראשון בכתב האישום, לאחר חזרת המאשימה מאישום זה ולאחר שהשיב המערער לאישום.

3. בגזר הדין נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא מאסר לתקופה שבין שנתיים וחצי ועד ארבע שנים וחצי. בכך אימץ בית משפט קמא את מתחם העונש ההולם שלו עתרה המשיבה, שאף שנמצא לטעמו מתון, נקבע כהולם את נסיבות המקרה. למערער עבר פלילי מכביד, הכולל מאסרים חוזרים ונשנים, ואף בעת ביצוע העבירות עמד לחובתו מאסר מותנה של שמונה חודשים. נקבע כי "אלו מלמדים על כשלון ההרתעה בעניינו של הנאשם ועל כך שרק חומות הכלא ימנעו ממנו לעבור עבירות ויגנו על הציבור מפניו". כמו כן המערער לא קיבל אחריות על מעשיו, ונקבע כי עמידתו על כפירתו אל מול מסד ראיתי מוצדק וברור, ללא טענת הגנה ממשית, מעידה על חוסר מודעות מצדו לחומרת

מעשיו והפסול שבהם. עם זאת הובאה לזכות המערער העובדה שעשה ניסיון להשתלב בהליך טיפולי במהלך מעצרו, אף שלא צלח. לאור כל זאת נגזר על המערער עונש של 46 חודשי מאסר בפועל, וכן הופעל במצטבר עונש המאסר המותנה של שמונה חודשים, כך שסך הכל יישא המערער ב-54 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו. בנוסף נקבעו עונשי מאסר מותנים.

4. לטענת ב"כ המערער מתחם הענישה אינו הולם את העבירות הנדונות בהשוואה למתחם שנקבע בפסיקה במקרים של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכמות גדולה בהרבה; וכי עונש המאסר הממושך שהוטל על המערער בגזר הדין חמור מדי ואינו תואם את נסיבות ביצוע העבירה. ביחס לאישום השלישי, שהוא האישום המרכזי, לטענת ב"כ המערער לא ניתן משקל כלשהו לקיומו של שותף לעבירה שהסיעו ברכבו לשם רכישת הסמים. כמו כן לטענתו גם צירופו של האישום הנוסף השני, שעניינו בסחר בכמויות קטנות לאדם שהוא מכיר ומכור לסמים, במועדים שאינם ידועים ובתמורה של 100 ₪ בלבד, אין בו כדי להחמיר את עונשו של המערער בשים לב לכך שנקבע מתחם אחד לעבירות. עוד טוען ב"כ המערער כי לא ניתן משקל מספק לנסיבות האישיות של המערער, ובכללן העובדה שגדל בתנאים קשים שהביאוהו להתמכר לסמים, כאשר מספר פעמים ניסה להיגמל מסמים לרבות במסגרת הליכי המעצר עת נשלח לקהילה טיפולית אך ההליך הטיפולי שם לא צלח בעיקר לאור העובדה שהמערער סובל מפגיעה קשה ברגלו המצריכה קבלת תרופות לשיכוך כאבים והכאב הוא שהכריעו. ב"כ המערער מלין עוד על הפעלת עונש המאסר המותנה במצטבר לעונש שהושת עליו. על כן עותר לקבל את הערעור ולהקל עם המערער באופן משמעותי.

5. המשיבה לעומת זאת סומכת ידיה על גזר דינו של בית משפט קמא וטוענת כי אין עילה להתערב בו. לעמדתה מתחם העונש שנקבע בו הולם את הפסיקה הדנה בעבירה של החזקת סמים, בשים לב לסוג הסם ולכמותו, ובהינתן הרשעת המערער בעבירות נלוות ובכללן עבירה של סחר בסמים. לשיטתה העונש שהוטל על המערער נטוע היטב במתחם הסבירות, זאת גם בהינתן אי לקיחת האחריות מצדו ועברו המכביד בעבירות רלבנטיות. המשיבה הבהירה את שיקוליה באי העמדתו לדין של המערער הנוסף באישום השלישי במעורבות פחות דומיננטית מצדו וקושי במודעותו למעשי המערער.

6. שקלנו את טענות הצדדים. צודק ב"כ המערער כי העונש שהושת על המערער בגזר הדין אינו מקל עמו כלל ועיקר. עם זאת לא שוכנענו כי מקרה זה בא בגדר אותם מקרים חריגים המצדיקים התערבותנו בחומרת העונש שהושת על המערער. בהקשר זה הבאנו בחשבון את העובדה שהמערער הוא בעל עבר פלילי מכביד בין היתר בעבירות סמים, אשר עונשי מאסר על תנאי לא הרתיעוהו מלשוב לעבור עבירות גם לאחר שאלה הופעלו. המערער לא נטל אחריות למעשיו. הוא הורשע בהחזקת כמות בלתי מבוטלת של סם מסוג הרואין שלא לצריכה עצמית, וזאת בנוסף להרשעתו בעבירת סחר בסמים כך שמכר כמויות קטנות של סם מסוג זה לאחר. לכך מצטרפות העבירות הנוספות של הפרעה לשוטר ושיבוש מהלכי משפט אותן עבר אגב ניסיונו להרחיק עצמו מן הסמים שבהם החזיק. על רקע כל אלה, על אף שהעונש שנגזר על המערער נוטה לרף המחמיר, לא סברנו שיש עילה להתערב בו על-פי אמות המידה שהוטו בפסיקה המנחה להתערבות ערכאת הערעור בחומרת העונש שנגזר על-ידי הערכאה הדיונית.

לפיכך הערעור נדחה.

המזכירות תמציא פסק הדין לב"כ הצדדים.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשפ"ג, 16 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.

מיכל שרביט,
שופטת

חיה זנדברג,
שופטת

אלי אברבנאל,
שופט